

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 21. Morientium ultimæ voces, & suspiria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

pars nobilior? fel notat, ob amaritudinem, mortem. 1. Reg. 15. 32. memoria mortis illuminat. Sylveira hic.

§. XX.

Morientium pia monita.

Congregamini, & audite. Gen. 49. 2. Nunquam proximius ad filios locutus fuit Jacob; quam morti proximus. Sic & Christus. Alvarez Illustr. 332.

Deuteronomium non est aliud, quam ardens, & contenta concio; quã Moyles moriturus Israelem ad studium legis, cultumque Dei, adhortatur. Similem eãdem de re concionem habuit successor Moylis Josue c. 24. 1. jam moriturus cap. ultimo. Job. 29. 7. Samuel 1. Reg. 12. 7. Cornelius in Ecclã 1. 1. David moriturus ad Salomonem 3. Reg. 2. 2. &c. *ego ingredior &c. Estote solliciti, ut custodiat cuncta, quæ scripta sunt in volumine legis Moyli-ego senui, & progressoris a-tatis sum.* Jos. 23. 2. 6. Abulenf. q. 2. vocavit totum Israel, quoniam erat longævus: quia intendebat commovere totum populum ad Dei cultum: & hoc voluit facere ad mortem suam. Ea quippe, quæ quis agit in limine mortis, magis apud posteros in memoria tenentur; quam ea, quæ sunt, dum quis de morte spectat non est. Et hoc quia creditur quis facere ex majori affectione, quacunque agit morti conjunctus, quam quæ aliàs egit. Naxera hic.

Appropinquaverunt dies Mathathie moriendi, & dixit filius suis &c. 1. Mach. 2. 49. His verborum irriguis ager Israel rigatus, haltas undique, militesque, produxit; quos amor legis concitaret in sacrilegos. Oliva f. 3. D. 3. E lectulo itã tonabat Mathathias, quã ratione nemo nostrum è suggestu declamat. Frigebat corpus, & astuabat oratio; jacebat orator, sed sermo consurgebat. Acclinaverat in pulvillo caput; itã tamen, ut cervical docentis foret cathedra, non thronus expirantis. Caret Resp. Christiana Machabais: quia vix ullam habet in suis civibus Mathathiam; qui de lege agat, cum agit animam. Id. ib.

B. Bernardi de quinta valle, qui fuit primus S. Francisci socius, ultima morientis vox: Fratres, invenio in anima mea, quod pro mille Mundis isti æqualibus vellem non servisse D. Jesu Christo. Et mox in terram provolutus: de omnibus, inquit, offensis, quas feci Salvatore meo, & vobis, me accuso, & dico gravissimam culpam meam: quoniam non fui verus frater Minor, nisi in tentationibus, in quibus semper tenuit me Dominus. Et in uno alio solo extitisse fratrem minorem me invenio; videlicet, quod plus dilexi fratrem post offensam, quam antè. Rogo autem, ut pro me devotè oratis. Sed magis hoc oro, ut vos invicem diligatis; quemadmodum exemplum dedi vobis. Cornelius in Eccl. 28.

B. Amedeus Sabaudie Dux Volandæ uxori filiorum tutrici, ac proceribus regni, quasi ultimo testamento, illa verba inculcavit: diligite judicium & justiciam; & diligite pauperes: & Dominus dabit pacem in finibus vestris. Boll. 30. Martii.

Polyant. Sacr. Tom. II.

§. XXI.

Morientium ultime voces, & suspiria.

Domine! illa ego ovis amissa ad te Pastorem redco: vocem tuam novi, non alienorum. Peto Domine, ut ad ovile me reducas. S. Laurent. Just. Bolland. 8. Jan.

S. Raymundus de Pennaforti mortuus est in iis verbis, in manus tuas Domine commendo spiritum meum. Boll. 7. Jan.

B. Andreas Ord. Erem. S. Augustini concionator per 50. annos, mortuus est in iis verbis: in pace in idipsum dormiam, & requiescam. Boll. 18. April.

S. Andreas de Corsino expiravit in iis verbis: nunc dimittis &c. Boll. 30. Jan.

S. Petri Nolasei insupremo morbo fuerunt ultima ejus verba: redemptionem misit populo suo, mandavit in æternum testamentum. Boll. 29. Jan.

S. Vodali Conf. ultima verba fuere: credo videre bona Domini in terra viventium. Boll. 7. Febr.

S. Francisci de Paula ultima verba: ó bone Jesu! Pastor bone! justos conserva, peccatores justifica, & omnibus Fidelibus miserere vivis, & defunctis: & propitius esto mihi peccatori. Amen. Boll. 2. April.

S. Juliana V. in ultimo morbo sæpe reperebat, beati mortui, qui in Domino moriuntur. Boll. 5. Apr.

S. Thomas Aqu. janctis manibus, & elevatis in cœlum oculis, pronuntians magno cum fervore verba Cantici, quæ erant ultima, quæ explicarat: Veni dilecte mi, egrediamur in agrum. S. Franciscus Sales. tr. de div. am. l. 7. c. 9.

Joannes Gerson Cancell. Paris. lætus corde, facie hilari, expiravit, hæc verba pronuntians: ó Deus! fortis est ut mors dilectio tua. Id.

Quidam frater, dum extremum spiritum traheret, fratresque multi morienti adstant; repente manum clausam protulit, cum magno jubilo dicens: bene mihi! bene mihi! denarium accepi. S. Honorius f. in Septuag.

Vox ultima S. Mariæ Agniacensis morientis: quam pulcher es rex noster Domine! Alleluja! Cornelius in Prov. 14.

§. XXII.

Mors prænuntiata variis signis.

Campanula in Monasterio Camorensi PP. Dominicanorum triduo ante obitum alicujus Religiosi sponte sua solita pulsari. Similis campanula in Monasterio S. Dominici Cordubensi: & Monialium in Germania. Joan. Nieremberg. l. 1. de mir. nat. in Europa c. 12.

In quodam monasterio Gallicæ S. Mauritii tot sunt in quodam stagno pisces, quot Monachi: quorum aliquo ægrotante supernata aliquis piscis infirmus, morituro præmoritur piscis. Id. l. 2. c. 53.

Quando quispiam ex cœtu S. Victoriæ Abb. in Hispania moriturus est, arca, in qua sacrum ejus corpus (nunquam aperitur) triplici citu quatitur Boll. 12. Jan.

S 2

§. XXIII.